Ч. 258 Середа 17 (29) падолиста 1893. Рокъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5½ годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма принимають ся лишь франкованї.

Рекламаціѣ незапечатанѣ вôльны вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Справы парляментарнѣ.

Выбôръ другого віцепрезидента Палаты пословъ показавъ знову досыть наглядно, якъ ґрупують ся въ парляментѣ поодинокѣ ихъ партіи и яка ихъ сила. Якъ вже звѣстно, поставило було Коло польске кандидатуру пос. Давида Абрагамовича до сего почетного уряду въ Палатѣ; въ Колѣ одержавъ бувъ пос. Абрагамовичь 31 голосôвъ, а 9 голосôвъ припало на пос. Вайґля. Результатъ голосованя въ Палатѣ пословъ бувъ такій, що на 258 голосуючихъ одержавъ пос. Абрагамовичь 185 голосôвъ. Кандидатомъ опозиціѣ бувъ дръ Кляичь, котрый одержавъ 55 голосôвъ. Були то сполученѣ голосы Молодочеховъ, Старочеховъ и тыхъ полудневыхъ Славянъ, що выступили зъ клюбу Гогенварта, а вôдтакъ и голосы антісемітôвъ. Нѣмецко-народна фракція дала порожнѣ картки, котрыхъ разомъ було 14, на трохъ картках було выписане лишь назвище пос. Абрагамовича безъ имени, а оденъ голосъ одержавъ пос. Вайґель.

Коли порôвнаемо се голосованє зъ голосованємъ надъ внесенємъ пос. Герольда, то покаже ся въ опозиціи вже заразъ въ другôмъ засѣданю Палаты пословъ велика рôзниця: на першôмъ дала опозиція 87, на другôмъ вже лише 55 голосôвъ, значить ся — нема въ Палатѣ одноцѣлои и однодушнои, а тымъ и крѣпкои опозиціѣ. Тымъ часомъ коаліція вже на другôмъ засѣданю зросла въ силу, бо коли на першôмъ засѣданю упало противъ внесеня пос. Герольда 171 гол., то на другôмъ засѣданю було за кандидатомъ коаліціѣ вже ажь 185 гол. Результатъ се немалозначный, а на всякій случай характеристичный для вôдносинъ въ Палатѣ пословъ. Не диво отже, що середъ такихъ обставинъ не може прийти до утвореня одноцѣлои коаліціѣ опозиційнои.

Гляньможъ теперь, якъ стоить справа межи поодинокими фракціями опозиціѣ и чи можлива межи ними — бодай середъ теперѣшныхъ обставинъ — яка коаліція. Передовсѣмъ треба зазначити, що межѣ Молодо- а Старочехами все ще не прийшло до нѣякого сполученя и навѣть на то не заносить ся, хочь одиѣ и другѣ постановили выступати опозиційно; одиѣ и другѣ будуть хиба лишь на власну руку выступати опозиційно. Клюбъ рускій застерѣгъ собѣ такожь вповнѣ політику свобôдной руки и не звязавъ ся нѣчимъ зъ опозиційными партіями такъ само, якъ и не звязавъ ся зъ коаліцією. Такъ само поступили и тѣ Словенцѣ та Хорваты, що выступили въ клюбу Гогенварта. Они оголосили теперь заявленє, мотивуюче сей крокъ. Вôдъ хвилѣ — сказано въ заявленю — коли настане нове правительство, що зве ся коаліційнымъ, мимо того, що бракъ въ нѣмъ репрезентаціѣ 10 міліонôвъ Славянъ, правительство, котре тымъ самымъ поминае народнѣ стремленя — пôдписанѣ послы не могли дальше причиняти ся до пôдпираня того правительства. До того причинила ся такожь найбôльше конечнôсть голосованя противъ предложень вымиковыхъ въ Чехахъ и охота застерегти собѣ свободну руку що до декотрыхъ точокъ правительственои проґрамы. Наконецъ заявляють пôдписанѣ послы, що змаганємъ ихъ буде сполучити всѣхъ пословъ славяньскихъ неналежачихъ до коаліціѣ. — Ну, доси ще не видко успѣховъ тыхъ змагань, и не чути, щобы дѣйствно якѣ робили ся, а навѣть самѣ Словенцѣ и Хорваты постановили поки що держати ся політики свобôднои руки; та й годѣ припускати, щобы новому клюбови, зложеному зъ 11 пословъ удали ся его змаганя, позаякъ клюбъ той вже самъ въ собѣ мае за малу притягаючу силу.

Справа опозиціѣ въ Парляментѣ стоить отже поки що такъ, що хочь еѣ навѣть и теперь не можна легковажити, то все таки она не конче есть страшною, а при вôдповѣднôмъ поступованю могла бы навѣть коаліція позыскувати въ поодинокихъ случаяхъ деякѣ еѣ фракціи для себе. Та незорґанізована опозиція могла бы хиба ажь тогды стати небезпечною, колибъ въ Палатѣ пословъ станула на порядку дневнôмъ така якась справа, котра вымагала бы двохъ третинъ голосôвъ цѣлои Палаты.

Въ комисіи буджетовôй приступлено въ суботу до выбору предсѣдателя на мѣсце п. Пленера. Предсѣдателемъ выбрано дра Руса 20 голосами на 22 голосуючихъ. Другимъ заступникомъ выбрано пос. Абрагамовича. Рефератъ о статѣ мѣністерства справедливости обнявъ пос. Пєнтакъ (замѣсть п. Мадейского).

Сполучена нѣмецка лѣвиця выбрала до комисіѣ парляментарнои чотирохъ найумѣренѣйшихъ пословъ: ґр. Кінбурґа, бар. Відмана, дра Гайльсберґа и дра Руса, а лишь одного ревного пропаґатора нѣмеччины Думрайхера. Выборы сѣ суть доказомъ, що на разѣ взяли въ сѣй партіи верхъ умѣренѣ елементы, бо не выбрано такихъ корифеѣвъ якъ Зісъ, Менґеръ, Беръ и др.

Коло польске выбрало до комисіѣ парляментарнои: віцепредсѣдателя Беного, Абрагамовича, Хшановского, Єнджейовича, Пініньского и Щепановского. Передъ голосованємъ постановлено, що пôсля статута Кола треба вы-

---

6)

Що видѣли чайки.

(*Оповѣданє. — Г. Шрайберсгофена.*)

(Дальше).

Але Кресенъ не вôдповѣвъ нѣчого. Вôнъ присилувавъ тыхъ, що були коло него, привязати до него линву и хотѣвъ ратувати сына. Хотѣвъ жертвувати свое житє и не зважавъ на то, що ему говорили. Якійсь молодшій чоловѣкъ хотѣвъ его выручити, але вôнъ не приставъ на то, хотѣвъ конче самъ, бо то нѣкому не годить ся, хиба лишь самому батькови.

А филя пôднимае ся чимъ разъ высше и высше. Корабель лежить вже зовсѣмъ бокомъ; чути, якъ дерево въ нѣмъ скрипить и трѣщить. Одинокій маштъ, що ще стоить, перехиливъ ся дуже низько, а буря носить вѣтрилами та рве линвы, якъ слабонькѣ ниточки. А онтамъ Торвальдъ, котрого всѣ знають, всѣ люблять! Коло него показавъ ся якійсь бородатый чоловѣкъ, вымахуе руками та кличе, але его голосъ щезае у вѣтрѣ. Торвальдъ показуе на него, але лишь въ одной хвили, коли всѣ на него дивлять ся. Кресенъ скаче у воду — ажь осъ котить ся зелена гора, бѣлѣ еѣ вôдъ пѣны вершки лишь пôдскакують, нѣбы танцюють, а коли она вдарила объ корабель, то вода лишь розскочилась на міліоны крапелькокъ. Кораблемъ кинуло напередъ. Кресенъ Увенъ выбравъ ту хвилю и зôвялою рукою, котру страхъ и любовь зробили сильною, якъ у якого молодця, кинувъ Торвальдови линву. Корабель хилить ся — настае рѣшаюча хвиля! Кайка крикнула и зъ еѣ грудей вырвалось на весь голосъ имя Торвальда. Лишь одна хвилина, пôдчасъ котрои вôнъ на ню споглянувъ. То его мати, то та, що учила его говорити, що учила любити — одна хвилина, а якажь она довга! Вôдплываюча филя перевернула корабель на другій бôкъ, линва ратункова всунулась у воду, а бальки и дылѣ почали ломити ся зъ лоскотомъ, що нѣбы той мечь вражавъ родичѣвъ въ само серце. Слѣдуюча филя кинула розбитымъ кораблемъ объ берегъ, щобы его опôсля безъ пощады затягнути у глубѣнь.

Зъ тріюмфомъ шумять филѣ понадъ тымъ мѣсцемъ, буря гудить страшну пѣсню, чайки скиглять жалôбно, а на выдмахъ стоять родичѣ и въ превеликôмъ своѣмъ смутку ледви ще що можуть змѣркувати, що стало ся. А вѣтеръ гонить запѣнеными филями въ гору та оббрызкуе лице засумованыхъ нѣбы сльозами. Вôнъ свище по вересовиску и пукае до вôкна старои Брійны, що на голосъ молить ся за потапаючихъ на мори, вôнъ гонить вôдтакъ дальше ажь до дому, пôдъ котрого стрѣхою спочивае спокôйно и солодко Торвальдовъ сынокъ, не перечуваючи того страшного нещастя, яке лише що стало ся, а котре мусить и его молоденьке житє сумомъ наповнити. Охъ, ты лютый вѣтре!

Чи той вѣтеръ дѣйствно такій лютый? А хибажь вôнъ не добре робить, що каже замовкнути тому дрожачому маленькому серденькови, що каже ему заспати дальше горе.... коли вôнъ затулюе заплаканѣ до утомы очи и лагôдно але непоборимо запутуе гадки, ослаблюе умъ.... хибажь смерть не добре робить? Певно, що добре! Але лишь тогды, коли посылае напередъ своихъ посланникôвъ, що тихо але поволи ломлять всякій упôръ, всяку самоволю, коли покоряе серця такъ, що они просять помилованя.

Чи то неспокôйне, жадобливе серце було вже зовсѣмъ тихе, тихеньке?...

Зъ пôдъ рукъ чути ще плачь и чути, що хтось вымовивъ имя Торі. А вѣтеръ вхопивъ той голосъ та понѣсъ его дальше, якъ колибъ якесь цѣнне добро.... Чи слово туги, слово любови есть ще цѣнне для того, що спочивъ на вѣки на вогкôмъ днѣ моря? Поклинъ зломаного серця не може вже въ тôмъ, що заснувъ на вѣки, розбудити анѣ радости анѣ веселости.... А щожъ зъ неи, коли вôнъ померъ?... Вдовиця!...

Тажь то ще недавно, ще вчера, була она зъ нимъ щаслива! Ба, вчера! А щожъ то значить супротивъ вѣчности оденъ рôкъ?... Прецѣ тысячѣ лѣтъ суть супротивъ неи якъ бы оденъ рôкъ.... Лишь оденъ рôкъ!... А теперь не лишаесь єй нѣчого лишь сама згадка. Але теперь не могла она вже й нѣчого згадувати, все выдалось єй якъ бы сонъ, нѣчого не було на явѣ, лишь отся нôчь повна страху....

Вôдъ вогкого воздуха й одѣжь стала на нѣй тяжка, навѣть и кôнцѣ хустки, котрыми вѣтеръ повѣвавъ, лежали якось на нѣй спо-

брати пятьохъ членôвъ а крôмъ того мають ще належати до комісіѣ віцепредсѣдатель и маючій пôзнѣйше выбрати ся предсѣдатель Кола.

Въ постôйнôй комисіи для реформы податковои заявивъ мін. Пленеръ, що правительство перейняте конечностію переведеня реформы податковои поручае дальше ведене трудного дѣла розпочатого попереднымъ правительствомъ а передовсѣмъ доведене до кôнця найважнѣйшои части загальнои реформы, именно податку вôдъ особистого доходу, и то коли можна ще передъ Рôздвомъ. Вôдтакъ коли парламентъ знову збере ся, мабуть въ лютôмъ, застерѣгае собѣ міністеръ фінансôвъ зробити дѣякій предложеня що до податку зарбкового.

Справы краевѣ.

(Поглядъ на господарство галицкого фонду краевого въ лѣтахъ 1886—1890).

Краеве бюро статистичне при Выдѣлѣ краевôмъ выдало теперь нову працю, котра подае поглядъ на господарство гал. фонду краевого въ лѣтахъ 1886 до 1890. Урядовѣ матеріялы були пôдставою до сеи працѣ, котру дуже совѣстно обробивъ п. Стефанъ Коморницкій. Зъ сеи працѣ выймаемо важнѣйшѣ числа.

За пять лѣтъ (вôдъ 1886 до 1890) пересѣчно рôчно выносили выдатки: Кошты репрезентаціѣ краевои 107.051 зр., значить 2·44 прц. всѣхъ выдаткôвъ; кошты заряду 255.379 зр.; кватерункове жандармеріѣ 131.750 зр.; шупасництво 19.392 зр.; кошты щѣпленя 59.512 зр.; лѣки для епідемічно хорыхъ 5.768 зр.; кошты лѣченя 755.542 зр.; краевѣ заклады санітарнѣ 47.898 зр.; заклады и цѣли добродѣйнѣ 19.845 зр.; выдатки на цѣли просвѣты и образованя 758.142 зр. (17·25 прц.); удержане памятникôвъ историчныхъ и святинь 13.556 зр.; выдатки на цѣли краевого господарства 438.032 зр.; дороги краевѣ и запомоги дороговѣ для повѣтôвъ и громадъ 860.012 зр. (19·57 прц.); воднѣ будовы 147.127 зр.; вôдсотки и амортизація позычокъ взятыхъ краемъ 536.983 зр.; позычки и запомоги для громадъ 194.511 зр.; субвенціѣ для зелѣзниць 20.000 зр.; рôжнѣ выдатки 26.038 зр. Загаломъ выдатки за тыхъ пять лѣтъ выносили пересѣчно рôчно 4,395.560 зр. а. в.

Зъ повысшого обчисленя видко, що найбôльше выдаткôвъ иде на дороги (19·57 прц.); потômъ на просвѣту 17·25 прц.); на кошты лѣченя (17·19 прц.); амортизацію позычокъ (12·21 прц.); — послѣдне мѣсце занимають выдатки на удержане памятникôвъ и церковъ (0·31 прц.).

Отже найбôльше грошей выдае край на дороги. Авторъ згаданои книжки доказуе, що тѣ выдатки що року менчають не длятого, щобы Выдѣлъ краевый менче занимавъ ся дорогами, тôлько длятого, що вже край въ тômъ взглядѣ далеко поступивъ, бо добрыхъ дорôгъ уже богато, а теперь треба тôлько ихъ удержувати. Теперь край може зъ подвôйною енергією заняти ся просвѣтою и краевымъ господарствомъ.

Вôдтакъ выдае край найбôльше на просвѣту и образоване, бо пересѣчно выдавъ 82·71 прц. зъ загальнои сумы за пять лѣтъ. Та рубрика выдаткôвъ зростае зъ кождымъ рокомъ, тому що школъ бôльше и учителѣ лучше платнѣ. Авторъ доказуе, що въ послѣдныхъ десяти лѣтахъ вôдъ р. 1881, въ котрôмъ то часѣ краевый фондъ выдавъ на цѣли школьництва народного 5,203.904 зр., въ тôмъ самôмъ часѣ пôднѣсъ ся въ краю процентъ людей умѣючихъ читати и писати зъ 11·34 на 18·75 т. е. о 7·41 прц., а загальне ихъ число зросло майже въ двое, бо о 563.544. Отже станъ просвѣты въ краю пôднѣсъ ся и то досыть значно, хочь и далеко ще намъ до такого стану просвѣты, якъ есть въ иншихъ провінціяхъ Монархіѣ.

Правдивѣ **п р и х о д ы** фонду краевого въ лѣтахъ 1886 до 1890 выносили пôсля поодинокихъ вôддѣлôвъ пересѣчно рôчно: Зъ минувшихъ лѣтъ остало ся въ касѣ 52.738 зр.; вôдсотки вôдъ хвилевыхъ льокацій 150.208 зр.; приходы зъ краевыхъ дорôгъ 454.124 зр.; приходы зъ рôльничихъ школъ дотованыхъ зъ фонду краевого 164.869 зр.; рôжнѣ приходы 14.893 зр.; зъ позычокъ взятыхъ на рôжнѣ цѣли 528.450 зр.; зъ додаткôвъ до податкôвъ 3,382.086 зр.

„Краевый фондъ не мае богато жерелъ, зъ котрыхъ мавъ бы власнѣ доходы, — головну рубрику мусять становити додатки до безпосередныхъ податкôвъ, котрѣ становлять майже три чверти загальнои сумы краевыхъ приходôвъ.

На кôнци своеѣ працѣ подавъ п. Коморницкій таблицю, що мѣстить станъ довгôвъ краевыхъ зъ кôнцемъ р. 1892. Загальна сума довгôвъ краевого фонду выносить суму 8.749 зр. 48 кр.

Переглядъ політичный.

Выдѣлъ краевый выславъ до міністра для Галичины п. Яворского меморіялъ въ справѣ зрôвнаня вынагородженя, выплачуваного краеви изъ скарбу державного за кватирунокъ жандармеріѣ, зъ вынагородженемъ выплачуванымъ для арміѣ и просить его, щобы вôнъ пôдперъ ту справу при ухвалюваню буджету державного на 1894 р.

Пôсля Extrapost мае правительство зажадати вôдъ парламенту затвердженя розпоряджень выимковыхъ въ Празѣ а опôсля буде заименованый міністеръ для Чехъ. Кандидатомъ на сю посаду мае бути мабуть кн. Фердинандъ Лобковичь.

Яко характеристику до ситуаціѣ парляментарнои подають молодоческій Moravske Listy фактъ, що коли староческій посолъ въ Палатѣ пословъ, Фандерликъ, заповѣвъ опозицію противъ проґрамы правительства, то Шромъ въ Палатѣ пановъ заявивъ ся за проґрамою. Згадана ґазета пытае отже, хто зъ нихъ мае рацію.

Зъ Берлина доносять про якійсь анархістичный замахъ на нѣмецкого канцлера ґр. Капрівіого. Въ недѣлю вечеромъ дôставъ ґр. Капріві зъ почты якусь коробку надану въ Орлеанѣ. До тои коробки бувъ долученый листъ писаный по французски, въ котрôмъ надавець коробки каже, що посылае канцлерови, звѣстному любителеви огородництва, насѣне знаменитои редькви, котре певно припаде ему до смаку. Майоръ Етмаеръ взявъ ту коробку до рукъ а коли денце еѣ пôдваживъ ножикомъ, посыпалисъ зъ неи зерна пороху. Дано заразъ знати поліціи а та приказала коробку близше розслѣдити и знайдено въ нѣй пекольну машину. Пôдъ денцемъ въ коробцѣ була умѣщена мала пôдойма, котра через пôдношене денця мала вдарити на набôй дінамітовый и выкликати експльозію. Таку саму коробку мавъ ґр. Капріві одержати и зъ Бордо; въ нѣй знайдено знову приладъ годинниковый, що мавъ выкликати експльозію. Поліція слѣдить теперь за надавцями сихъ коробокъ дінамітовыхъ, але доси ще не знайшла и слѣду ихъ.

кôйно. Видко, що буря попустила, бо молода чайка побѣгла попри ню трѣпаючи крылами та зачепила дзюбкомъ навѣть о еѣ одежъ. Зъ крикомъ спустилисъ двѣ чайки, видко, родичѣ молодои. Инесъ дивувала ся, що тѣ птицѣ не боять ся еѣ, але они були для неи майже потѣхою въ еѣ самотѣ. Хотѣла вже вытягнути руку по молоду птицю, ажь побачила, що на еѣ руцѣ лежала груба верства пѣску. Еѣ взявъ страшный лякъ, бо нагадала собѣ оповѣдане про людей засыпаныхъ пѣскомъ — въ однôй хвили схопила ся и стануча на рôвнѣ ноги.... Зъ розпуки готова вже була хочь бы й заразъ умирати, але теперь, коли вже була недалека до того, напудила ся. Але ще чула, що серце въ нѣй бе ся, ще кортѣло еѣ жити. Чула, якъ шумить буря, якъ гудять филѣ, лишь мѣсяць скрывъ ся на ново поза густѣ хмары.

Умирати — та вже теперь? Такою молодою! А хибажь житє мало ще для неи щось принадного безъ него?

— Торвальде! Мужу мôй! Мôй любый!

Якже могла она й подумати, що вже все забула! Нѣчого не забула! Анѣ одного погляду, анѣ одного слова! Цѣлою струсю пасувались ѣй теперь згадки, але не лишь щасливѣ часы приходили ѣй на гадку, пôднимались такожь всѣ змарнованѣ хвилѣ та ставали грôзно передъ нею. Не користала зъ часу, коли була разомъ зъ нимъ. Кôлькомъ то слôвъ любови не сказала ему, якъ мало взагалѣ зробила для него! Принимала его любовь, якъ бы мала заслужене право до неи. Яке право? Чимъ заслужене? Хибажь то заслуга, що она зъ нимъ сюды пôшла.

Якъ хмары закрывають мѣсяць та заслонюють его свѣтло а вôдтакъ знову перепускають, такъ налягае темна тѣнь на кожде пôзнане, що хотѣло бы проложити собѣ дорогу въ людскомъ серци. Тысячѣ лѣтъ суть якъ бы оденъ день, а досвѣды людского житя можуть на оденъ день збрати ся.

Дежь она мала шукати спокою? Чи въ старôй вôтчинѣ, де его може нѣхто не знавъ, чи на сѣмъ островѣ, де вôнъ живъ, де его всѣ знали и гордѣ були на него? Тутъ его дитина довѣдалась бы о нѣмъ, знала бы, що вôнъ згинувъ въ стеѣй бури. А дежь еѣ любовь знайде вôдгомôнъ, якъ не у его, у еѣ родичѣвъ....

Инесъ схопилась и пустила ся дальше, вôдтакъ припала на колѣна и стала плакати та ломити руки. „Чимъ керма для корабля, тымъ любовь для чоловѣка!" Правдива любовь не могла знайти нѣякои вôдповѣди, коли ѣй Кайка говорила: Пропавъ бы той день, що тебе, чуженецю, привѣвъ сюды! Чужениця! Чужа по серцю, по мѣсци тамъ, де еѣ теперь ждала ще правдива вôтчина.... Правда, она була гордою зъ того, що була чуженицею, уважала ся за щось лѣпшого! А що було бы, колибъ такъ межи нею а еѣ дитину, дорогу спадщину по Торвальдѣ, влѣзла яка чужениця, котра бы такожь уважала ся за якусь лѣпшу та лихословила еѣ, або ще научила несномінати батька добрымъ словомъ? Все що она чула до Кайки, стануло ѣй передъ очима, она змѣркувала, що й еѣ може то чекати и мала еѣ чорноволоса головка спустила ся на пѣсокъ.... О, бодай бы лежала разомъ зъ нимъ на сподѣ моря! „Заступи мене родичамъ! Будь имъ тымъ, чимъ я теперь бути не можу! -- то були послѣднѣ слова Торвальдовѣ! А якже она ихъ сповнила? Хибажь его нарôдъ бувъ еѣ народомъ, або може его бажане було для неи закономъ? Она въ злости покинула хату, що була прибѣжищемъ для неи и котра колись мала стати Никольцевою. Хибажь Торвальдъ мôгъ бы еѣ теперь такъ само любити?...

Новѣ филѣ якъ горы котять ся на выдмы и выкидають на нихъ морску траву та острѣ скальки. Вода змывае чимъ разъ бôльше горбы зъ пѣску, одиноке заборолю противъ руйнуючои силы моря. Ще кôлька годинъ, а й оно упаде и море запише ноґу победу.

Родичѣ видѣли, якъ ихъ сынъ гинувъ, видѣли, якъ гасло житє, що було для нихъ найдорожшимъ на свѣтѣ. Все вже для нихъ на свѣтѣ скôнчило ся. Теперь вже й Кайка почулась старою, таки добре старою. На що имъ теперь хаты, коли той, котрому она мала припасти въ спадщинѣ, спочивъ на днѣ моря! Що по грошехъ та майнѣ для того, котрому филѣ заспѣвали вѣчную память! Мати, що его пѣсонькою до сну вколысувала, вже его не побачить. Батькю, що учивъ сына ходити, буде надармо оглядатись теперь за его пôдпорою.

Добрѣ сусѣды вôдвели засумованыхъ домôвъ. А чайки лѣтають понадъ хатою. Може принесли спячôй дитинѣ яку добру вѣсть. Она усмѣхаесь въ снѣ и вытягае рученята до засумованыхъ родичѣвъ, ба отвирае оченята, оче-

Новинки.

Львôвъ дня 28 падолиста.

— **Доповняючій выбôръ** двохъ членôвъ Рады повѣтовои въ Надвôрнѣ въ ґрупы бôльшихъ посѣлостей розписаный на 4 сѣчня 1894.

— **Выдѣлъ краєвый** покликавъ до обнятя выкладôвъ у школѣ господарства лѣсового у Львовѣ п. Мих. Янечка, дотеперѣшного урядника державного при зарядѣ дôбръ надвôрняньскихъ.

— **Испытъ** на народныхъ учителѣвъ передъ станиславôвскою комісією испытовою зложили пп. Иванъ Гельферъ въ вôдзначенємъ, Онуфрій Курдидикъ, Сам. Енштайнъ, Омелянъ Федусевичь, Иванъ Филипенюкъ, Павло Панась и Ванда Кульчицка; трехъ репробовано на рôкъ. Доповняючій испытъ зъ языка нѣмецкого для шкôлъ бôльшеклясовыхъ зложили пп. Фелікcъ Соколовскій, Максим. Пільтусъ и Маґд. Токарска.

— **Поминки Маркіяна Шашкевича** постановили бережаньскі Русины обходити дня 5 грудня с. р. зъ найбôльшою величавостію, а то по причинѣ, що Маркіянъ ходивъ колись школяремъ до бережаньскои гімназіѣ. Въ той день вôдправить ся передъ полуднемъ въ парохіяльной церквѣ при спôвудѣлѣ всего содеканального священьства и запрошеного духовеньства зъ иншихъ деканатôвъ поминальне богослуженє за упокôй душѣ великого покôйника, на котрôмъ спѣвати буде сполученый хоръ ново основаного товариства „Бережаньскій Боянъ“ и „Рускои Бурсы“. Вечеромъ вôдбуде ся въ сали тутешного „Мѣщаньского касина“ першій великій концертъ „Бережаньского Бояна“ въ такою проґрамою: 1. Вступне слово — выголосить дръ Андрѣй Чайкôвскій. 2. Вахнянина „Живемъ живемъ“, хоръ мужескій — вôдспѣвае „Береж. Боянъ“. 3. Souppé „Ouverture“, скрипка въ супроводѣ фортепяна — выконають о. Барановскій и Панѣ Ф. 4. Топольницкого „Quodlibet зъ народныхъ пѣсень“ — вôдспѣвае хоръ мѣшаный „Береж. Бояна“. 5. Декламація — выголосить о. Ол. Бобикевичь зô Стрыя. 6. Матюка „Цвѣтка дрôбная“ сольо сопранове — панна Д—а. 7. Paufler a „Сонъ“, сольо баріґонове — вôдспѣвае о. Рыбакъ. 8. Нижанковского „Славяньскій гимнъ“. По концертѣ вôдбуде ся комерсъ за спеціяльными запрошенями въ льокали, котрый подасть ся до вѣдомости публики въ день концерту. Вступъ на комерсъ безъ запрошеня збороненый. Хто бы зъ осôбъ посторонныхъ хотѣвъ бути на комерсѣ, а не дôставъ черезъ неувагу запрошеня въ тôмъ тыждни, зволить въ тôй справѣ листовно вôднести ся до адвоката дра Андрѣя Чайкôвского въ Бережанахъ.

— **Въ рускôмъ театрѣ** выставлено вчера въ друге „Запорожця за Дунаємъ“ замѣсть „Пôдгôрянъ“, бо панѣ Е. Пôдвысоцка заслабла. Публики було не богато и фондъ будовы театру ледви чи богато выскавъ.

— **Товариство „Днѣстеръ“** именувало п. Василя Мацькова своимъ аґентомъ на Печенѣжинъ и околицю.

— **Холера.** Дня 24 с. м. було хорыхъ 18, дня 25 и 26 с. м. захорувало ще 3 людей, выздоровѣло 4, померло 2, отже лѣчить ся ще 15.

— **Зъ Грималова** пишуть: Технічнѣ роботы надъ зелѣзницею Борки-Грималôвъ уже покôнчивъ инспекторъ Ренценберґъ. Дворець грималôвскій пôсля проекту мае находити ся не пôдъ самымъ мѣстомъ, але зъ ощадности буде вôдсуненый о два кільометры на бôкъ, щобы служивъ не лише Грималову, але й Остапю та Глѣбову. Проектъ сеи зелѣзницѣ прийде вже може на найблизшôй сесіи соймовôй пôдъ нараду.

— **Въ Путятинцяхъ** пов. рогатиньского буде отворена вôдъ 1 грудня сего року почта.

— **Будова селяньскихъ хатъ на выставѣ краєвôй** поступае скоро напередъ, мимо несприяючихъ условинъ атмосферичныхъ. Хата подôльска зъ обôйстємъ вже покрыта соломою. Гуцулы будують терпеливо свою церковцю, котра стане на однôмъ зъ горбкôвъ площи выставовои.

— **Величезный заяць.** Въ Лугахъ пôдъ Станиславовомъ мавъ п. Осипъ Лысковскій застрѣлити незвычайно великого заяця. Вôдъ кôнця переднихъ лабъ до заднихъ мае 1 и три чверты метра довжины. П. Лысковскій пôславъ того велита до львôвского музею им. Дѣдушицкихъ. Доносить о тôмъ черновецка Gaz. polska.

— **Знахорки.** Париска католицка ґазета Monde пише, що въ Парижи здавна є въ звычаю ходити до знахорокъ о нараду. Не то дивно, що є такѣ дурнѣ, але дивно то, що до знахорокъ приѣздять великѣ панѣ величными повозами и платять грубѣ грошѣ за дармо. Свѣдчить то очевидно о тôмъ, що вѣра у людей щезае.

Штука, наука и література.

— **Товариство „Просвѣта“** надруковало за падолистъ книжочку „Забобоны та ворожбитство“ обôймаючу три аркушѣ дрôбнѣйшого друку. Книжочки на той тематъ домагали ся многи члены на передостатнôмъ загальнôмъ зборѣ членôвъ „Просвѣты“, а авторъ, що пôднявъ ся уложеня сеи книжочки. — *И. О.* (сѣльскій священикъ), вывязавъ ся такъ славно зô своеи задачѣ, такъ, що та книжочка належить безперечно до найкрасшихъ у выдавництвѣ „Просвѣты.“

— **Оповідання про Хведора християнина і про друга його Оврама жидовина“.** Пôдъ симъ заголовкомъ вышло въ друкарнѣ товариства имени Шевченка оповѣданє россійского писателя М. С. Лѣскова въ перекладѣ М. Загôрньои (зъ Украины). Книжочка обôймае 31 сторôнъ друку (формату книжочокъ „Просвѣты“) и продае ся въ канцеляріи товариства имени Шевченка по 10 кр. — Якъ си книжочка, такъ и оповѣщена вчера пôдъ заг. „Орлеаньска дівчина Жанна д' Арк“ — выданѣ заходомъ п. Костя Паньковского.

✝ Посмертнѣ вѣсти.

О. Йосифъ Дудикевичь, радникъ митрополичои консисторіѣ, парохъ у Ковалѣвцѣ, померъ проживши 71 лѣтъ житя а 47 священьства. — Гальшка Бадені, донька ґр. Стан. Баденіого, померла въ Радеховѣ, проживши 8 лѣтъ. — Дръ Лонгинъ Файґель, професоръ львôвского університету и просекторъ львôвского шпиталю, давный членъ рады мѣста, померъ у Львовѣ проживши 48 лѣтъ.

Телеграмы.

Букарештъ 28 падолиста. Король вôдкрывъ парляментъ престольною бесѣдою, въ котрôй сказавъ, що торжественнѣ заявленя, якѣ выголошують всѣ державы при кождôй нагодѣ, о удержаню мира въ Европѣ забезпечують и Румуніи свобôдный розвôй. Бесѣда престольна заповѣдае численнѣ проекты законôвъ, а мѣжь иншими й реформу высшихъ шкôлъ и наконець каже, що край зъ довѣремъ може спустити ся на свою армію.

Римъ 28 падолиста. Въ парляментарныхъ кругахъ ходить чутка, що король повѣрить утворене нового кабінету правдоподôбно Цанарделіому.

Парижъ 28 падолиста. Криза кабінетова доси ще не залагоджена.

Малаґа 28 падолиста. Маршалокъ Мартінецъ-Кампосъ вôдплывъ до Мелілѣ. Нинѣ вôдходить туды 3000 войска.

Деблінъ 28 падолиста. Вчера була тутъ мала експльозія дінамітова. Складача друкарского, при котрôмъ знайдено матеріи выбуховѣ, заразъ арештовано.

Лондонъ 28 падолиста. Въ Монтреалѣ и въ околици дало ся вчера почути дуже сильне землетрясенє. Люде поутѣкали заразъ на отверте поле. Зъ людей нѣхто не згинувъ, але шкода, яку землетрясенє наробило въ будынкахъ, есть дуже значна.

нята таки своеи матери. Кайка припала на колѣна, взяла дитятко, а пôдоймивши его въ гору каже голосно:

— Кресене! Лишилась намъ ще его дитина.

— И его жѣнка — каже Кресенъ зъ тиха показуючи на комнату, въ котрôй здогадавъ ся Инесы.

Инґа заснула коло дитины, нѣкому то не впало въ очи, бо Инесъ часто лишала на ню хлопятко. Они знають, якій то ударъ буде для молодои жѣнки, ще й сама ще якъ дитина, коли довѣдаєсь, що стратила першу любовь свого серця; они й забули вже на то все, за що ѣй докоряли. Торвальдова жѣнка, то ихъ донька, они повиннѣ ѣѣ любити, пригортати єѣ до себе, выбачати ѣй. Не стратили нѣчого, есть хтось, що заступить имъ сына въ ихъ серци.

Кайка зложила заснувшу знову дитину на Кресеновѣ руки, обняла ихъ обоє и розплакала ся, але крôзь плачь заєдно говорила: „Лишилась намъ ще его дитина!“ а по хвили й додала: „Та й его жѣнка!“

На силу намовивъ єѣ Кресенъ положити ся спати и якъ за молодыхъ єѣ лѣтъ занѣсъ сплячу дитину до спôльнои спальнѣ та положивъ єѣ у постѣль коло Кайки.

— Есть намъ ще на свѣтѣ для кого жити — сказавъ вôнъ зъ тиха и вышовъ на дворъ, щобы на самотѣ дати волю своему горю.

Вже свитало, щоденне житє тиснуло ся знову зъ своими вымогами, але природа жадае своихъ правъ укрытыхъ передъ кождымъ чужимъ окомъ.

— Охъ, сыну мôй! Волѣвъ бы я бувъ за тебе умерти!

Найглубшій бôль есть святый. Якъ лѣсна звѣрина, коли чуе, що смерть надходить, шукае собѣ найтемнѣйшого кутка, щобы сховати ся, якъ она хоче на самотѣ розпращати ся зô всѣмъ тымъ, що ѣй свѣтло и сонце подавало на радôсть и пожитокъ — такъ шукае и чоловѣкъ темного и спокôйного кутка, щобы розпращати ся зъ любовію, зъ тымъ, що житє подавало ему на его щастє и радôсть. Въ свѣтлѣ рухливого дня годѣ роздиути найтайнѣйшій волоконця серця, годѣ розрѣзувати живчики, що доси такъ весело были. То, що найвысше, що найсвятѣйше, уникае товпы, крые ся передъ людскимъ окомъ. Житє можна ажь тогды знову зносити, коли раны загоять ся, коли не вôдъ кождого дôткненя ся болить такъ, якъ колибь хто рѣзавъ живе тѣло.

Чайки все ще лѣтають понадъ хатою, ще чути ихъ скигленє. Чи хотять они може звѣстити, що молода жѣнка въ своємъ горю, въ своѣй розпуцѣ все ще блукае ся мѣжь выдмами?

(Конець буде.)

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5·26**	11·11	**7·36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	**8·01**
Белзця.	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	**6·36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	**10·02**	**6·21**	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	**9·46**	9·21	5·55	—	—
Черновець	**10·10**	—	**7·11**	7·59	12·51	—
Стрыя	—	—	1·08	9·06	**9·52**	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа товстѣ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ поданый пôсля годинника львôвского, вôнъ рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

Зъ редакціи вôдповѣдае Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Передпослѣдный мѣсяць | Передпослѣдный мѣсяць

Велика 50 рентова льотерія зъ Инсбрука

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 129

50.000 злр. а. в.

Льосы по **50 кр.** одержати можна у пп. М. Йонаша, Кіцъ и Штоффа, А. Шелленберґа и Сына, Сокаля и Лілієна, Якова Штро, А. Х. Верфля и Шелленберга и Крайзера.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручае

Товары камѣннѝ и шамотовѝ.

Плиты бѣлѝ и кольоровѝ. — Насады коминковѝ. Комплетнѝ уряджена для стаенъ и оборъ.

На жадане высылаемо катальоґи

заступники для Галичины и Буковины

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперника число 21.

Бюро дневникôвъ и оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львовѣ

улиця Кароля Людвика число 9.

приймае

абонаментъ на всѣ дневники

по цѣнахъ оригінальныхъ.

Tschonfen-a

мармурки до остреня ножѣвъ

Выстарчить вôстре 8—10 разôвъ потягнути, а оно буде такъ остре, якъ бритва.
Для столовыхъ и кухонныхъ ножѣвъ 1 50 зр.
Для сцизорикôвъ . . . 1·— „
Для вôдпродаюч хъ и похатникôвъ добре нагороджуючій ся артикулъ до продажи, позаякъ въ кухни доконче потрѣбный.
При поборѣ цѣлого тузина высокій рабатъ.
За послѣплатою побирати можь вôдъ
F. ALBACHARY, WIEN, II.,
Cirkusgasse 29. 132

Добродѣйство для хорыхъ

Карпацкѝ зела

по 20 кр.

дуже скуточнѝ противъ катарôвъ, кашлѣвъ хрипки, хоробъ легкихъ и т. д. Кождый хто пробувавъ, не може досыть нахвалити ся знаменитого успѣху моихъ правдивыхъ зелъ. Остерѣгаю, що фальшивѝ зела не мають мого названища. Славный бальсамъ на вôдмороженє.

Аптека СИДОРОВИЧА въ Коломыѣ.

Карпацки зела суть для мене одинокимъ лѣкомъ и т. д.

F. Longchamps. Megyes (Семиг. родъ)

Вашѝ зела дуже скуточнѝ.

Иваницкій почтмайстеръ Цуцилôвъ.

Ihr. Karpathenthee wirkt vorzüglich.

Jos. Richter Wien Herrengasse 18.

Вашѝ зела вылѣчили мене зовсѣмъ.

Кароль Вальдеръ, Львôвъ ул. Гетьманьска.

128

Скрипки
Фортепяны
Пяніна
Гармонія
Арістоны
Метрономы
Цитры и тп.

Складъ и выпожичальня. Цѣны якъ найнизшѝ, за готôвку значный рабатъ. Множество листôвъ зъ подякою за доставленѝ добрѝ, а дешевѝ инструменты. Желѣзнѝ касы огнетревалѝ славнои фабр Wiesого нижше цѣнъ фабричныхъ. Прасы до копіованя.

А. СИДОРОВИЧЬ въ Коломыѣ

Свѣтло церковне

зъ чистого пчôльного воску

поручае найдешевше

ФАБРЕКА СВѢЧЕЙ

и бліхованя воску

ФРИД ШУБУТА

Львôвъ

Ринокъ число 45.

125

Инсераты

(„оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. и К. ВОЙСКОВѝ ШКОЛЫ

почнае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жени и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Поручае ся

торговлю винъ **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.** 9

Зъ друкарнѣ В. „Лоозинскод-" вôдъ зарядомъ В. И. Вебера.